

Rozhodnutí č. 2020-801 DC ze dne 18. června 2020

Zákon na boj proti nenávistnému obsahu na internetu

ÚSTAVNÁ RADA BYLA SE SEZNAMENA za podmínek stanovených v čl. 61 druhém pododstavci Ústavy zákona, jehož cílem je bojovat proti nenávistnému obsahu na internetu pod číslem 2020–801 DC dne 18. května 2020, podle MM. Bruno RETAILLEAU, Pascal ALLIZARD, Serge BABARY, Philippe BAS, Jérôme BASCHER, Mmes Martine BERTHET, Anne-Marie BERTRAND, MM. Jean BIZET, Bernard BONNE, Gilbert BOUCHET, Yves BOULOUX, Jean-Marc BOYER, Max BRISSON, paní Marie-Thérèse BRUGUIÈRE, MM. François CALVET, Christian CAMBON, paní Agnès CANAYER, M. Jean-Noël CARDOUX, paní Anne CHAIN-LARCHÉ, MM. Patrick CHAIZE, Pierre CHARON, Alain CHATILLON, paní Marta de CIDRAC, MM. Pierre CUYPERS, Philippe DALLIER, René DANESI, Mathieu DARNAUD, Gérard DÉRIOT, Mmes Catherine DEROCHE, Chantal DESEYNE, M. Laurent DUPLOMB, Mmes Dominique ESTROSI SASSONE, Jacqueline EUSTACHE-BRINIO, MM. Bernard FOURNIER, Jordi GINESTA, Daniel GREMILLET, Jacques GROSPERRIN, Mme Pascale GRUNY, MM. Charles GUENÉ, Alain HOUPERT, Benoît HURÉ, paní Corinne IMBERT, MM. Roger KAROUTCHI, Marc LAMÉNIE, paní Élisabeth LAMURE, MM. Daniel LAURENT, Antoine LEFÈVRE, Dominique de LEGGE, Ronan LE GLEUT, Jean-Pierre LELEUX, Henri LEROY, Mmes Brigitte LHERBIER, Vivette LOPEZ, Viviane MALET, Marie MERCIER, M. Sébastien MEURANT, Mme Brigitte MICOULEAU, M. Albér Paní Patricia MORHET-RICHAUD, MM. Jean-Marie MORISSET, Philippe MOUILLER, Philippe NACHBAR, paní Sylviane NOËL, MM. Claude NOUGEIN, Olivier PACCAUD, Philippe PAUL, Jackie PIERRE, Ladislas PONIATOWSKI, Mmes Sophie PRIMAS, Isabelle RAIMOND-PAVERO, M. Michel RAISON, Mme Françoise RAMOND, MM. Jean-François RAPIN, André REICHARDT, René-Paul SAVARY, Michel SAVIN, Alain SCHMITZ, Vincent SEGOUIN, Bruno SIDO, paní Esther SITTTLER, M. Jean SOL, paní Catherine TROENDLÉ, MM. Michel VASPART, Jean-Pierre VIAL a Jean-Pierre VOGEL, jakož i paní Annick BILLON, M. Philippe BONNECARRÈRE, Mmes Françoise FÉRAT, Catherine FOURNIER, Françoise GATEL, Nathalie GOULET, Jocelyne GUIDEZ, M. Loïc HERVÉ, MISSA, MMIS, . Laurent LAFON, Michel LAUGIER, paní Anne-Catherine LOISIER, MM. Pascal MARTIN, Jean-Marie MIZZON, paní Catherine MORIN-DESAILLY, Sonia de la PROVÔTÉ, Nadia SOLLOGOUB a Dominique VÉRIEN, senátoři. Loïc HERVÉ, paní Sophie JOISSAINS, MM. Laurent LAFON, Michel LAUGIER, paní Anne-Catherine LOISIER, MM. Pascal MARTIN, Jean-Marie MIZZON, paní Catherine MORIN-DESAILLY, Sonia de la PROVÔTÉ, Nadia SOLLOGOUB a Dominique VÉRIEN, senátoři. Loïc HERVÉ, paní Sophie JOISSAINS, MM. Laurent LAFON, Michel LAUGIER, paní Anne-Catherine LOISIER, MM. Pascal MARTIN, Jean-Marie MIZZON, paní Catherine MORIN-DESAILLY, Sonia de la PROVÔTÉ, Nadia SOLLOGOUB a Dominique VÉRIEN, senátoři.

S ohledem na následující texty:

- ústava ;
- Vyhláška č. 58-1067 ze dne 7. listopadu 1958 o organickém zákoně o Ústavní radě;
- SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/31 / ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti na vnitřním trhu, a zejména o elektronickém obchodu („směrnice o

elektronickém obchodu“);

- Zákon č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě komunikace;
- Zákon č. 2004-575 ze dne 21. června 2004 o důvěře v digitální ekonomiku;

S ohledem na připomínky vlády zaznamenané 10. června 2020;

A po vyslechnutí zpravodaje;

ÚSTAVNÍ RADA ZALOŽENÁ NA NÁSLEDUJÍCÍM:

1. Žádající senátoři předkládají Ústavní radě zákon zaměřený na boj proti nenávistnému obsahu na internetu. Oni napadnout některá ustanovení článků 1st a 7 a články 4, 5 a 8.

- **K některým ustanovením článku 1st :**

. Pokud jde o odstavec I:

2. Odstavec I v článku 1st aktu uvedeného mění článek 6-1 zákona ze dne 21. června 2004 je uvedeno výše se stanoví, že správní orgán může požádat hostitele nebo vydavatelům servisním online komunikace za účelem odstranění určitého teroristického nebo dětského pornografického obsahu, a pokud není stažen do dvaceti čtyř hodin, umožňuje mu oznámit seznam adres příslušného obsahu poskytovatelům internetových služeb, kteří musí pak okamžitě zabránit přístupu. Bod I článku 1st zkrátí čas, který mají vydavatelé a hostitelé na stažení obsahu oznámeného správním orgánem, na jednu hodinu a stanoví, v případě nesplnění této povinnosti, uložení pokuty na jeden rok odnětí svobody a 250 000 eur v pořádku.

3. Žádající senátoři tvrdí, že tato ustanovení přijatá v novém čtení by byla v rozporu s článkem 45 Ústavy. Poté kritizují tento odstavec, jehož cílem je provedení výše uvedené směrnice ze dne 8. června 2000, za zjevně neslučitelnou s touto směrnicí. Tvrdí také, že zásah do svobody projevu a komunikace by byl nepřiměřený z důvodu nedostatku dostatečných záruk. Kromě toho tvrdí, že tato ustanovení by uložila všem vydavatelům a hostitelským subjektům, které nelze splnit, a přitom by ignorovala zásadu rovnosti před veřejnými poplatky.

4. Podle článku 11 prohlášení o právech člověka a občana z roku 1789: „Svobodná komunikace myšlenek a názorů je jedním z nejcennějších práv člověka: každý občan proto může mluvit, psát, volně tisknout, s výjimkou odpovědi na zneužití této svobody v případech stanovených zákonem.“ V současném stavu komunikačních prostředků a s ohledem na obecný rozvoj komunikačních služeb pro veřejnost online a na důležitost těchto služeb pro účast v demokratickém životě a vyjadřování myšlenek a názorů, toto právo zahrnuje svobodu přístupu a vyjadřování v těchto službách.

5. Článek 34 ústavy stanoví: „Zákon stanoví pravidla týkající se ... občanských práv a základních záruk poskytovaných občanům za výkon veřejných svobod“. Na tomto základě je zákonodárce oprávněn stanovit pravidla týkající se výkonu práva na svobodnou komunikaci a svobody mluvit, psát a tisknout. Je rovněž svobodné jako takové zavádět ustanovení, jejichž cílem je ukončit zneužívání výkonu svobody projevu a komunikace, které poškozují veřejný pořádek a práva třetích osob. Svoboda projevu a komunikace je však o to cennější, že její výkon je podmínkou demokracie a jednou ze záruk dodržování ostatních práv a svobod.

6. Šíření pornografických obrázků zobrazujících nezletilé na jedné straně a provokace nebo omluva za teroristické činy na druhé straně představují zneužívání svobody projevu a komunikace které vážně narušují veřejný

pořádek a práva třetích osob. Tím, že zákonodárce požadoval, aby vydavatelé a hostitelé na žádost správy stáhli obsah, který tento orgán považuje za v rozporu s články 227-23 a 421-2-5 trestního zákoníku, zamýšlel ukončit takové zneužívání.

7. Na jedné straně však určení protiprávní povahy dotčeného obsahu nespočívá na jejich zjevné povaze. Je předmětem výhradního uznání správy. Na druhé straně zahájení odvolání proti žádosti o stažení není odkladné a jednogodinová lhůta ponechaná vydavatelům nebo hostitelům na stažení nebo zpřístupnění cílového obsahu mu neumožňuje získat rozhodnutí od soudce před tím, než bude nuceno jej odvolat. Hostitel nebo vydavatel, který v této lhůtě na tuto žádost neodpoví, může být konečně potrestán trestem odnětí svobody na jeden rok a pokutou 250 000 EUR.

8. Zákonodárce tedy napadl svobodu projevu a komunikace, která není přizpůsobena, nezbytná a přiměřená sledovanému cíli.

9. Z tohoto důvodu, aniž by bylo nutné přezkoumat ostatní výtky, bod I článku 1st zákona je protiústavní.

. Pokud jde o odstavec II:

10. Článek II Článek 1st vytvoří řez 6-2 v zákoně ze dne 21. června 2004 o zavedení některých internetových operátory platformy, pod hrozbou trestního postihu, odstranit nebo vytvořit nepřístupné do dvaceti - několik hodin nezákonného obsahu kvůli jejich nenávistné nebo sexuální povaze.

11. Navrhovatelé senátoři nejprve kritizují tento odstavec, který má provést směrnici ze dne 8. června 2000, za zjevně neslučitelnou s touto směrnicí. Dále tvrdí, že trestný čin, který by trestal opomenutí stáhnout dotýčný obsah, by byl v rozporu se svobodou projevu a komunikace. Jako takové argumentují tím, že by porušení této svobody nebylo nutné, protože existuje řada legislativních ustanovení umožňujících zabránit a potlačit šíření těchto připomínek. Toto protiprávní jednání by bylo rovněž nepřiměřené, pokud by lhůta, kterou provozovatelé zbývají na provedení tohoto stažení, byla spojena s obtížemi při určování, zda jsou poznámky zjevně nezákonné, bude povzbuzovat k odstranění veškerého obsahu nahlášeného jako potenciálně nezákonný. Navrhovatelé se rovněž domnívají, že tato ustanovení porušují zásadu zákonnosti trestných činů. Podle nich by vytvořený trestný čin nebyl definován dostatečně jasně a přesně, protože by to mohlo vyplýnout z prosté nedbalosti provozovatele a že tento provozovatel bude muset vykonat práci složitější právní kvalifikace k identifikaci nezákonné poznámky. A konečně, jelikož neexistence zpětného odnětí nenávistného nebo sexuálního prohlášení může být stíhána na základě více než jedné trestní kvalifikace, vedlo by to k porušení zásad nezbytnosti trestu a rovnosti před trestním zákonem. Navrhovatelé se rovněž domnívají, že tato ustanovení porušují zásadu zákonnosti trestných činů. Podle nich by vytvořený trestný čin nebyl definován dostatečně jasně a přesně, protože by to mohlo vyplýnout z prosté nedbalosti provozovatele a že tento provozovatel bude muset vykonat práci složitější právní kvalifikace k identifikaci nezákonné poznámky. A konečně, jelikož neexistence zpětného odnětí nenávistného nebo sexuálního prohlášení může být stíhána na základě více než jedné trestní kvalifikace, vedlo by to k porušení zásad nezbytnosti trestu a rovnosti před trestním zákonem. Navrhovatelé se rovněž domnívají, že tato ustanovení porušují zásadu zákonnosti trestných činů. Podle nich by vytvořený trestný čin nebyl definován dostatečně jasně a přesně, protože by to mohlo vyplýnout z prosté nedbalosti provozovatele a že tento provozovatel bude muset vykonat práci složitější právní kvalifikace k identifikaci nezákonné poznámky. A konečně, jelikož neexistence zpětného odnětí nenávistného nebo sexuálního prohlášení může být stíhána na základě více než jedné trestní kvalifikace, vedlo by to k porušení zásad nezbytnosti trestu a rovnosti před trestním zákonem. mohlo by to vyplývat z prosté nedbalosti provozovatele a že tento provozovatel bude muset zahájit komplexní právní kvalifikaci, aby zjistil nezákonné poznámky. A konečně, jelikož neexistence zpětného odnětí nenávistného nebo sexuálního prohlášení může být stíhána na základě více než jedné trestní kvalifikace, vedlo by to k porušení zásad nezbytnosti trestu a rovnosti před trestním zákonem. mohlo by to vyplývat z prosté nedbalosti provozovatele a že tento provozovatel bude muset zahájit komplexní právní kvalifikaci, aby zjistil

nezákonné poznámky. Konečně, jelikož neexistence zpětného odnětí nenávistného nebo sexuálního prohlášení může být stíhána na základě více než jedné trestní kvalifikace, mělo by to za následek porušení zásad nezbytnosti trestu a rovnosti před trestním zákonem.

12. Při použití napadených ustanovení musí někteří provozovatelé online platforem, jejichž činnost překračuje prahové hodnoty stanovené vyhláškou, odstranit veškerý obsah, který jim je nahlášen, pod hrozbou trestního postihu, nebo jej zpřístupnit, protože tento obsah může jasně spadat pod určitý trestní kvalifikace uvedené v těchto ustanoveních. To jsou přestupky omluvy za spáchání určitých zločinů; vyvolání diskriminace, nenávisti nebo násilí vůči osobě nebo skupině lidí na základě jejich původu nebo jejich členství nebo nečlenství v etnické skupině, národě, konkrétní rasa nebo náboženství nebo z důvodu jejich pohlaví, jejich sexuální orientace nebo genderová identita nebo jejich postižení nebo vyvolání diskriminace vůči nim; za napadení zločinu proti lidskosti podle článku 6 statutu mezinárodního vojenského tribunálu připojeného k londýnské dohodě ze dne 8. srpna 1945, které spáchali buď členové organizace prohlášená za trestnou podle článku 9 uvedeného statutu, buď osobou odsouzenou za tyto trestné činy francouzskou nebo mezinárodní jurisdikcí; pobuřujícím negováním, ponižováním nebo trivializací existence zločinu genocidy, jiného zločinu proti lidskosti, než je uvedeno výše, trestného činu zotročení nebo vykořisťování osoba omezená na otroctví nebo válečný zločin, pokud tento zločin vedl k odsouzení vynesenému francouzskou nebo mezinárodní jurisdikcí; urážky spáchané na osobě nebo skupině lidí kvůli jejich původu nebo členství nebo nečlenství s určitým národností, národem, rasou nebo náboženstvím nebo vůči osobě nebo skupině lidí kvůli jejich pohlaví, sexuální orientaci nebo genderové identitě nebo postižení; sexuální obtěžování; přenos obrazu nebo zobrazení nezletilého, pokud je tento obraz nebo zobrazení pornografické; přímá provokace nebo podpora teroristickým činům; přenos

13. Přijetím těchto ustanovení chtěl zákonodárce zabránit tomu, aby došlo k činům, které vážně narušují veřejný pořádek, a aby se zabránilo šíření připomínek chválicích takové činy. Zamýšlel tak ukončit zneužívání výkonu svobody projevu, která poškozuje veřejný pořádek a práva třetích osob.

14. Zaprvé je však provozovatel povinen odstoupit od smlouvy poté, co jej osoba informovala o nedovoleném obsahu, přičemž uvede jeho totožnost, umístění tohoto obsahu a právní důvody, pro které je jasně nezákonné. Nepodléhá předchozímu zásahu soudce ani nepodléhá jiným podmínkám. Je tedy na provozovateli, aby přezkoumal veškerý obsah, který mu byl nahlášen, ať už je četný, aby nedošlo k penalizaci.

15. Zadruhé, ačkoli je na provozovatelích online platforem, aby odstranili pouze zjevně nezákonný obsah, zákonodárce přijal několik trestných kvalifikací, které odůvodňují odstranění tohoto obsahu. Kromě toho by se jeho přezkum neměl omezovat na důvod uvedený v záznamu. Je tedy na provozovateli, aby přezkoumal obsah nahlášený s ohledem na všechny tyto trestné činy, ačkoli prvky, z nichž některé vyplývají, mohou mít právní technickou povahu nebo, zejména pokud jde o trestné činy stiskněte, vyžádejte si posouzení s ohledem na kontext, ve kterém je daný obsah mluven nebo vysílán.

16. Zatřetí, zákonodárce přinutil provozovatele online platforem, aby do 24 hodin splnili svou povinnost odstoupit. Vzhledem k výše uvedeným potížím při posuzování zjevné povahy nezákonnosti nahlášeného obsahu a riziku četných zpráv, pokud jsou nepodložené, je tato lhůta zvláště krátká.

17. Začtvrté, pokud z parlamentního řízení vyplývá, že zákonodárce měl v úmyslu stanovit v čl. 6 odst. 1 posledním pododstavci nový důvod, který osvobozuje provozovatele online platforem, tento, podle kterého „Úmyslná povaha protiprávního jednání... může vyplývat z neexistence přiměřeného a nezbytného přezkumu oznámeného obsahu“ není stanovena tak, aby určovala jeho rozsah. Neočekává se žádný jiný konkrétní důvod pro osvobození od odpovědnosti, například kvůli velkému množství zpráv současně.

18. Konečně za nesplnění povinnosti odstranit nebo učinit nepřístupný zjevně nedovolený obsah hrozí pokuta ve výši 250 000 EUR. Kromě toho se ukládají trestní sankce za každé odstoupení od smlouvy a nezohlednění jejich opakování.

19. Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k obtížím při posuzování zjevně protiprávní povahy nahlášeného obsahu ve lhůtě, sankce vzniká v důsledku prvního porušení a neexistence konkrétního důvodu pro osvobození od odpovědnosti, napadená ustanovení mohou pouze povzbudit provozovatele online platform, aby stáhli obsah, který jim byl oznámen, ať už zjevně nezákonný nebo ne. Porušují proto výkon svobody projevu a komunikace, který není nezbytný, vhodný a přiměřený. Z tohoto důvodu, aniž by zkoumal ostatní stížnosti, odstavec II článku 1st je protiústavní.

20. Totéž platí pro článek 3 citovaného zákona, který doplňuje nový článek 6-2 zákona ze dne 21. června 2004, slova „a v předposledním odstavci I článku 6-2 zákona č. 2004-575 ze dne 21. června 2004 o důvěře v digitální ekonomiku, “uvedené v čl. 10 druhém pododstavci a čl. 12 odst. 1, které jsou od něj neoddělitelné.

- K článkům 4, 5, 7, 8, 9 a 18:

21. Články 4, 5, 7, 8, 9 a 18 definují určité povinnosti kontrolovat nezákonný obsah, kterému mohou podléhat určití provozovatelé, jakož i režim jejich vstupu v platnost.

22. Senátoři žalobkyně vytykají články 4, 5 a 7, jejichž cílem je provedení směrnice ze dne 8. června 2000, za zjevně neslučitelné s touto směrnicí. Kromě toho by podle nich sankce stanovená v článku 7, která bude pravděpodobně vyhlášena vrchní radou audiovizuálních proti provozovatelům, kteří neplní své povinnosti, nezohlednila článek 16 prohlášení z roku 1789, zavinění že byly poskytnuty dostatečné záruky s ohledem na jeho výši a kvůli riziku kumulativních správních sankcí uložených za stejné činy v několika členských státech Evropské unie. Článek 8 konečně opravňuje správu, aby požádala některé provozovatele, aby zabránili obchodování s emisemi přístup na stránky obsahující obsah, který je již považován za nezákonný, by byl narušen negativní kompetencí nebo by postrádal jakýkoli normativní rozsah. Rovněž nebere ohled na svobodu projevu a komunikace kvůli nedostatku dostatečných záruk.

23. Aniž by bylo nutné tyto stížnosti přezkoumávat, zaprvé, článek 4 vkládá článek 6-3 do zákona ze dne 21. června 2004, který stanoví seznam povinností, které jsou uvedení provozovatelé vázáni. první a druhý odstavec nového článku 6-2 zákona, zřízeným podle odstavce II článku 1st aktu uvedeného, pro boj proti šíření obsahu uvedené v tomtéž bodě první článek 6-2. Článek 5 tento seznam doplňuje. Tyto povinnosti jsou více zaměřené na podmínky plnění povinnosti k odstranění určitého obsahu zřízený odstavcem II článku 1st. Tento odstavec II, který byl prohlášen za odporující ústavě, je tedy stejný jako článek 4 a 5 citovaného zákona.

24. Zadruhé, odstavec 7 článku 7 vkládá do výše uvedeného zákona ze dne 30. září 1986 článek 17-3, kterým se stanoví pravomoci vrchní rady audiovizuálních osob sledovat nebo povzbuzovat dodržování ustanovení články 6-2 a 6-3 zákona ze dne 21. června 2004, stanovené v odstavci II článku 1st a sekcí 4 a 5 uvedeného zákona. Oddíl II téhož článku 7 Kompletní ke stejným účelům, článek 19 zákona ze dne 30. září 1986. V odstavcích I a II článku 1sta články 4 a 5, které byly prohlášeny v rozporu s ústavou, platí totéž, tedy v případě prvních dvou odstavců článku 7 uvedeného zákona, jakož i zbytku ustanovení tohoto článku 7, který jsou od toho neoddělitelné. Totéž platí pro čl. 19 odst. II, který je neoddělitelný od článku 7.

25. Zatřetí článek 8 uvedeného zákona vkládá do zákona ze dne 21. června 2004 článek 6-4, který definuje podmínky, za nichž může správa požádat provozovatele, aby zabránil přístupu na stránky obsahující obsah, ve kterém soudce rozhodl, že to bylo ve stanovených trestných činech v prvním odstavci odstavce I článku 6-2 zřízený odstavcem II

článku 1st aktu uvedeného. Dotčená osoba je poté zapsána na seznam vedený správou. Tento odstavec II, který byl prohlášen za rozpor s ústavou, je tedy stejný jako článek 8 a článek 9, který upravuje vztahy mezi některými zadavateli reklamy a provozovateli zapsaná na seznamu vedeném správou,

26. Konečně, jelikož články 4, 5 a 7 byly prohlášeny za rozpor s ústavou, platí totéž pro odkazy na tyto články uvedené v článku 18, které určují postupy pro vstup v platnost.

- Místo jiných ustanovení v uvedeném zákoně:

27. Podle čl. 45 prvního pododstavce poslední věty Ústavy: „Aniž je dotčeno použití článků 40 a 41, je každá změna přípustná v prvním čtení, jakmile má souvislost, dokonce i nepřímý, s textem uloženým nebo přeneseným“. Je na Ústavní radě, aby prohlásila v rozporu s Ústavou ustanovení zavedená v rozporu s tímto jednacím řádem. V tomto případě Ústavní rada nepředjímá soulad obsahu těchto ustanovení s ostatními ústavními požadavky.

28. Předložený zákon pochází z návrhu zákona předloženého 20. března 2019 v kanceláři Národního shromáždění, první shromáždění zabaveno. V tomto návrhu obsahoval tento návrh osm článků. Článek 1st uloženy nějaké platformě operátoři odstranění on-line během čtyřiařiceti hodin na některých jasně nezákonnou veřejnou obsahu pod trestem ze strany audiovizuální Rady vysokých. Článek 2 upravil postupy oznamování nezákonného obsahu hostitelům webu. Článek 3 požaduje, aby provozovatelé online platform poskytovali veřejné informace o dostupných opravných prostředcích, včetně obětí nezákonného obsahu uvedených v článku 1st. Jeho článek 4 svěřil vrchní radě audiovizuálních služeb péči o boj proti šíření nedovoleného obsahu na internetu. V článku 5 se požaduje, aby provozovatelé online platform měli ve Francii zákonného zástupce a zvýšili pokutu, která by sankcionovala neznalost stávajících povinností. Jeho článek 6 udělil správnímu orgánu pravomoc zdržovat se jednání, aby se zabránilo přístupu k duplikování obsahu zakázaného soudním rozhodnutím. V článku 7 byla stanovena výroční zpráva Parlamentu o provádění zákona a o prostředcích věnovaných boji proti nedovolenému obsahu, včetně vzdělávání, prevence a doprovodu obětí.

29. Článek 11 uvedeného zákona upravuje články 138 trestního řádu a 132–45 trestního zákoníku tak, aby byl doplněn seznam povinností, které mohou být vyhlášeny v rámci soudní kontroly nebo zkušební pobyt přidáním zákazu adresovat zprávy, zejména elektronické, oběti. Ustanovení platná pro první čtení, která se vztahují na soudní přezkum a případné probace, bez ohledu na dotčený trestný čin, nevykazují žádnou souvislost, a to ani nepřímou, s článkem 1st původního textu, který stanovil správní sankci za nezrušení určitého nezákonného obsahu zveřejněného na internetu, ani s jeho článkem 3, který stanovil informační opatření pro oběti, na které se tento obsah zaměřuje, ani s žádnými dalšími ustanoveními, která se objevila v návrhu zákona předloženém v kanceláři Národního shromáždění.

30. Ustanovení čl. 12 odst. 2 a 3° mění ustanovení článků 510 a 512 trestního řádu týkající se odvolání proti rozhodnutím vydaným jediným soudcem v opravných věcech. Tato ustanovení, která byla zavedena v prvním čtení, nemají žádnou souvislost, a to ani nepřímou, s ustanoveními uvedenými v návrhu zákona předloženém v kanceláři Národního shromáždění.

31. Aniž by tím byla dotčena shoda obsahu těchto ustanovení s jinými ústavními požadavky, aniž by tím byla dotčena ústavní rada, je třeba poznamenat, že jsou-li přijata na základě postupu v rozporu s ústavou, jsou s ním v rozporu.

- O ostatních ustanoveních:

32. Ústavní rada nevznesla automaticky žádnou jinou otázku souladu s ústavou, a proto nerozhodla o ústavnosti jiných ustanovení než těch, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí.

ÚSTAVNÍ RADA ROZHODLA:

Článek 1st. - Následující ustanovení zákona zaměřená na boj proti nenávistnému obsahu na internetu jsou v rozporu s Ústavou:

- body I a II článku 1st ;
- článek 3;
- článek 4;
- článek 5;
- článek 7;
- článek 8;
- článek 9;
- slova „av předposledním odstavci I článku 6-2 zákona č. 2004-575 ze dne 21. června 2004 o důvěře v digitální ekonomiku“, která se objevují v druhém pododstavci článku 10 ;
- 1° článku 12;
- slova „4 a 5, jakož i I, II a III článku 7“ uvedená v první větě článku 18 a ve druhé větě tohoto článku;
- čl. 19 odst. II;
- Články 11 a 2° a 3° článku 12.

Článek 2. - Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Francouzské republiky.

Posuzoval Ústavní rada na svém zasedání dne 18. června 2020, kde zasedal: pan Laurent FABIUS, předseda, paní Claire BAZY MALAURIE, MM. Valéry GISCARD d'ESTAING, Alain JUPPÉ, paní Dominique LOTTIN, Corinne LUQUIENS, MM. Jacques MÉZARD, François PILLET a Michel PINAULT

Vydáno 18. června 2020.

ECLI: FR: CC: 2020: 2020.801.DC

Viz také na webu: Tisková zpráva, Komentář, Dokumentární dokument, Přijatý text, Externí příspěvky, Doporučení 60 senátorů, Vládní připomínky, Spisy o umění. 45 C., Legislativní spis AN, Legislativní spis Senát, PDF verze rozhodnutí.